

bate din palme asurzitor. Mă uit: într-adevăr, persoana este de-a dreptul transportată. De aproape, îndreptându-mă spre ieșire, îl văd mai bine. Tot nu s-a oprit. Privește fix în direcția scenei și are o căutătură

foarte "spăimoasă": tulburarea i se citește de la o poștă. E congestionat la față, se zguduie din tot corpul, iar cercelul din ureche îi bălăngăne caraghios în ritmul aplauzelor. E la vârsta adolescenței și seamănă uimi-

tor cu cei de vârsta lui, care ascultă hip-hop. Poate e chiar unul dintre ei. Mă gândesc, nu știu de ce: uite, un viitor actor.

Mirona Hărăbor

Sta *teatru alternativ*

Cuvântul care fletează

O "anumită parte" a publicului nu merge la teatru pentru spectacol, ci de dragul textului. Sunt cei care se simt jigniți și suferă alături de dramaturg atunci când piesa este forfecată ori răstălmăcită, când se face slalom printre unele replici și sunt ignorate altele, când se dă, *hélas*, prea puțină atenție cuvântului, dar importanță maximă imaginii, luminii, culorii etc.

O mică strângere de inimă or fi avut și poeții generației '90, îndreptându-se către Muzeul Literaturii Române ca să-și vadă "însenate" versurile. Le-a trecut însă, de îndată, și au început să zămbească larg. Silvia Codreanu, actriță la Theatrum Mundi, a avut curajul să facă atât selecția poeziilor – în jurul aceleiași teme, prezența feminină, și sub titlul *Mai frumoasă cu două degete decât orice femeie* –, cât și regia propriului *one-woman-show*. Ar fi greu ca poeții să nu suradă șagalic,

mișcați, de vreme ce Femeia/ Muza/ Actrița se află acolo, în fața lor, și nu este nevoie decât ca ei să întindă mâna și să o atingă. Ba, de cele mai multe ori, nici măcar nu trebuie să se obosească, pentru că ea li se așază singură pe genunchi.

Felul în care Silvia Codreanu a conceput întreaga montare reduce feminitatea la senzualitate: în spațiul cam îngust dintre cele două grupuri de bănci, tână în combinezon negru dansează, se unduiește, se învâluie în șaluri sau în sunetul brățărilor și clopoțelilor care-i atârnă de glezne. În primul rând de scaune, stau invitații cei mai de seamă: nouăzeciști. Pe măsură ce schimbă ipostazele (inspiratoare, amantă, prietenă, mamă etc.), Silvia Codreanu îi introduce și pe autorii versurilor în spectacol. Fiecare este, pe rând, Poetul care o mângâie ori o bruschează, se amețește cu ființa ei. De cele mai multe ori, există

alunecări în felul din cauza relației destul de epidermice – la propriu – care se naște, *live*, între actriță și spectatorii ei de sex masculin. Singurul moment cu adevărat încărcat de teatralitate este cel după versurile lui Cristian Popescu. Atunci, interpreta îmbracă o rochie albă ce se continuă, pe cap, cu un fel de "obrăzar". Avem în fața ochilor, simultan, mireasa și o creatură mitică la granița dintre unicorn și sirenă; un androgin la fel de fascinant ca și femeia-pește.

Poeții au plecat de la Rotonda Muzeului răzând multumiți. Un spectacol dedicat bărbaților. Adesea, simțindu-mă exclusă, m-am gândit că, dacă s-ar fi întâmplat invers, aș fi perceput totul ca pe o agresiune asupra mea: ce vină are spectatorul că s-a/a fost așezat în chiar primul rând?

Poezia a rămas undeva, în urmă...

M. H.

talon de abonament

pentru România

3 luni ■ 30 000 lei

6 luni ■ 60 000 lei

pentru Europa

3 luni ■ 20 USD

6 luni ■ 39 USD

12 luni ■ 70 USD

pentru America

3 luni ■ 20 USD

6 luni ■ 39 USD

12 luni ■ 68 USD

începând cu luna

Am plătit prin mandat postal numărul

în contul nr. 0124378914 deschis la banca
ING BARINGS pentru SC NDC SRL București,
Oficiul Poștal nr. 33 C.P. 130

Talonul de abonament împreună cu dovada
plății vor fi trimise pe adresa:

Scena, C.P. 1-831, 70700 București,
Oficiul Poștal 1, str. Matei Millo 10-12

ATENȚIE!

Plata abonamentului se face până la data de 20
a lunii, acesta fiind onorat în luna imediat următoare.
Pentru informații suplimentare contactați-ne la tel:
(01) 223 21 00 sau 223 21 01

Nume

Prenume

Sex

Vârsta

Ocupația

Adresa

Localitate

Județ

Cod Poștal

Telefon

Data

Semnătura